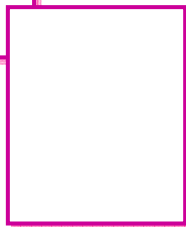

Skozi postni čas 2014

z blaženo sestro Antonino

Prva postna nedelja

Tedaj je Duh odvedel Jezusa v puščavo, da bi ga hudič skušal (Mt 4:1-11)

Hudi duh je Jezusu predstavil tri skušnjave: željo po imetju, gospodovalnosti in neodvisnosti. V teh treh skušnjavah je skrita tragedija njihovih posledic: zadovoljena poželjivost po bogastvu, ki rodi željo po gospodovalnosti in ki vodi k neodvisnosti in neupoštevanju zakonov. Jezus se ne zaplete v razgovor s satanom, ampak razodene logiko reda vrednot: služenje, uboštvo in pokorščina. Satana spomni na Božjo besedo, ki je vir resnice in temelj gotovosti pri vsakodnevnih odločitvah; zatopi se v molitev, ki daje moč.

Jezus me vodi v puščavo samote in notranjega boja. Obenem pa mi pri mojih osebnih odločitvah stoji ob strani kot moč in modrost. V začetku postnega časa sklenem, da bom zajemala iz Božje moči in modrosti, ki me v času moje tihe molitve čaka na straneh Svetega pisma.

Gledala pa bom tudi na blaženo sestro Antonino.

Redovnica, ena od sojetnic, se spominja: "Ker je bil četrtek, smo se zbrali za našo molitev – molitveno uro in jo opravili z veliko resnobo, povezani z Jezusom v ječi. Sestra Antonina nam je rekla: 'Otroci, ne vemo, kaj se nam lahko zgodi. Pripravimo se na najhujše. V rokah sovražnika smo; zgodi se nam lahko najhujše, toda sprejmimo to kot Božjo voljo za nas.' Sestra Antonina je molila in nas spodbujala, naj vse sprejmemo kot

Božjo voljo" (*I Remember You*, p.18).

Blažena sestra Antonina, do konca predana izpolnjevanju Božje volje, prosi za nas. Prosi za vse, ki težko sprejmejo Božjo voljo in ki pri svojih osebnih odločitvah ne znajo računati na Božjo moč in modrost.

Druga postna nedelja

Jezus je vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo. Vpričo njih se je spremenil... obsenčil jih je svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« (Mt 17, 1-9).

Jezus je vzel apostole na visoko goro, ker jih je hotel ločiti od zemeljskih stvari, njihovih vsakodnevnih skrbi in utrujenosti. Hotel je, da bi doživeli njegovo božanstvo in lepoto ter tako v svojem srcu prejeli mir za veliko dramatično izkušnjo, ki je morala priti.

Pridružila se bom apostolom, ki gredo z Jezusom na goro. Jezusovo navzočnost želim izkusiti kar se da najgloblje, da bi se svobodno odvrnila od posvetnih skrbi in Mu izročila, kar je zame težko in česar se bojim. Z apostoli bom počastila Jezusa, Sina ljubljenega Očeta, kateremu dolgujem pokorščino, in nad katerim ima Oče veselje. Spomnila se bom tudi svojih najgloblje doživetih srečanj z Jezusom. Na kolenih pred Najsvetejšim zakramentom želim s srcem in mislijo prejeti moč za težke trenutke, ki končno vedno pridejo. Obnoviti hočem tudi svojo zaupnost z Jezusom s tem, da bom poslušna njegovi volji.

In sestra Antonina?

Novinka, ki je sestro Antonino "srečala" po pripovedovanju svoje voditeljice novink, je zapisala: "Voditeljica novink je govorila o sestri Antonini s spoštovanjem in očitnim občudovanjem. Sestra Antonina je "vstopila" v moj mladi spomin kot vedra oseba, napolnjena z mirom in pogumom, posebej še v trpljenju in je kot taka zame ostala vse do danes.

Mučeništvo je bila logična posledica njenega čudovitega življenja. Še vedno čutim do nje veliko domačnost... Hvala, sestra Antonina, da ste mi pokazali, da je z dobroto mogoče premagati vsako zlo" (*I Remember You*, p. 22).

Blažena sestra Antonina, ki si húdo premagovala z resnično ljubeznijo, prosi za nas. Prosi za vse, ki doživljajo zlo in nesreče, da bi mogli nanje odgovarjati z odpuščanjem in dobroto.

Tretja postna nedelja

Jezus je prišel v samarijsko mesto, imenovano Sihár... Tam je bil Jakobov studenec... Tedaj je prišla neka žena iz Samarije, da bi zajela vode. Jezus ji je rekel: 'Daj mi piti!' (Jn 4, 5-42).

Jezus pozna notranje prikrite koticke žene, ki jo je srečal ob vodnjaku. Zelo dobro ve, da to ni zvesta žena ali na katero bi se lahko zanesel, pa vendar jo prosi za kozarec vode. Ko reče: 'Daj mi piti', prebudi minule izkušnje njenega srca in jo odpre za globino želja in človeškega hrepenenja. Žena se prestraši; vendar pa doživi tako veliko veselje, da postane Gospodov glas. Gre k drugim in jim oznani svoje veselje ter druge privede k Jezusu.

V puščavi postnega časa Jezus čaka v bližini mojega srca, tako rekoč kot ob vodnjaku, in me vabi k iskrenemu notranjemu pogovoru. Do kakšne mere mu dovolim, da v meni najde to, kar je zvečine skrito? Kako mu povem svoje skrite sanje? Ali je v meni hrepenenje po globokem spreobrnjenju, da bi brez najmanjšega sprenevedanja živela iz ljubezni do Jezusa? Ali je on sam najgloblje hrepenenje moje duše? Kakšno veselje pričakujem v svojem odnosu do Jezusa? Jezusa hočem prositi, naj me osvobodi vsega neurejenega hrepenenja.

In sestra Antonina?

Mlada sestra se spominja: "Sestro Antonino sem srečala med versko igro, ki so jo pripravile in igrale naše postulantke. Pred menoj je stala v preproščini in molku svojega trpljenja. Zaznala sem njeno ljubezen do Boga in do kongregacije, njeno pokorno ljubezen, njeno pogumno zaupanje. Videla sem njene v daljavo zazrte oči..., navzgor proti Očetu..., njen veder obraz in njene roke, ki držijo križ. Od tistega večera je sestra Antonina zame živo prisotna..., moja spremljevalka skozi življenje. Na ta način sem jo videla, tako sem jo srečala" (*I Remember You*, p. 20).

Blažena sestra Antonina, ki si iskala Boga v vsakodnevni molitvi, prosi za nas. Prosi za tiste, ki jim je težko biti zvesti, ki v težkih zadevah ne morejo verovati, pa vendar resno iščejo zaupljiv odnos z Jezusom in da bi uredili svoje življenje.

Četrta postna nedelja

Človeku, ki je bil slep od rojstva, je Jezus ponovno vrnil vid. Jezus je rekel: »Dokler je dan, moramo opravljati dela tistega, ki me je poslal. Pride noč, ko nihče ne more delati. Dokler sem na svetu, sem luč sveta« (Jn 9, 1-41).

Jezus je mogel odpreti oči sleporojenemu, ker je On luč sveta, poslan od Očeta. Prišel je k ljudem, da bi imeli možnost delati "dokler je dan". Brez njega vlada tema. Noč je v srcih njegovih sovražnikov, ki jih je prepričala, da so "vrgli ven" moža, ki je, poslušen Jezusovi besedi, "šel tja (v Siloo), se umil in spregledal". Ko je ponovno srečal Jezusa, je počastil *Sina človekovega* in izpovedal svojo vero. Jezus mu je dal dar, da je na novo videl stvarnost, ki mu je bila doslej nedosegljiva. Tisti, ki niso verovali, so ostali v temi, kot so bili poprej.

V začetku mojega življenja, mi je Jezus po očiščenju v zakramentu krsta podaril luč, ki je On sam, da bi tako preko Njega, v Njem in z Njim mogla videti stvarnost okrog sebe "kot podnevi". V mojem življenju redovnice Kristusova luč postane prenovljena in bolj močna kadarkoli ga počastim in izpovem: "Verujem, Gospod!" Po zakramentu sprave in kesanju pa Jezus želi dati nove oči mojemu srcu.

Kaj opazim pri sestri Antonini?

Novinka, ki je spoznala sestro Antonino pri pouku, je zapisala: "Vsako srečanje s sestro Antonino pusti v mojem srcu sled spremembe. *Eno* srečanje je bilo še posebej pomenljivo zame. Bilo je med pantomimo o njeni smrti kot mučenki. Videla sem senco sestre Antonine, ki se je pogreznila v križ Jezusa Kristusa. Bilo mi je jasno, da prava ljubezen kliče po združitvi s križanim Jezusom. Čutila sem željo sprejeti svoj križ! Želela sem preiti iz teme v luč; želela sem se spremeniti in imeti novo vero v Jezusa" (*I Remember You*, p. 19).

Blažena sestra Antonina, ki si neustrašeno tvegala v veri, prosi za nas. Prosi ta tiste, ki so ujeti v kakšno notranjo ali telesno temo; izprosi jim milost luči, da bodo prenehali z deli teme.

Peta postna nedelja

Jezus je bil v sebi spet pretresen in je šel k (Lazarjevemu) grobu). Bila je to votlina in pred njo je bil prislonjen kamen. Jezus je rekel:

»Odstranite kamen!« ...Potem je zaklical z močnim glasom: »Lazar, pridi ven!« In umrli je prišel ven (Jn 11, 1-45).

Jezus vidi vse, ne samo to, kar je lepo in veselo. On vidi tudi trpljenje, vsako bolečino srca. Globoko so ga ganile žene, ki so objokovale Lazarjevo smrt. Tudi on gre jokajoč k prijateljevemu grobu. Toda Jezus obenem ve, da ni prišel na svet zaradi teh čustev. On dela v imenu svojega Očeta in od ljudi zahteva vero, da bi jih mogel narediti za priče Božje slave. Ko so videli čudež Lazarjevega obujanja, so mnogi verovali v Jezusovo Božjo moč.

Sem verna žena. Jezus je zame Božji Sin. Vem, da On vidi tudi moje trpljenje. On opazi moje izkušnje izgubljanja, dvomov, obupa. K meni prihaja z upanjem, da bom kot Marta in Marija govorila z njim o vsem, kar teži moje srce. Toda – ali ob doživljanju svoje nemoči in greha verujem vsak dan znova, da mi bo Jezus ob koncu, ko bomo skupaj stali ob grobu, dovolil videti Božjo slavo? Jezus more že sedaj začeti v mojem srcu novo življenje, ki je svetlo in napolnjeno z upanjem. Jezus čaka na mojo spremembo v veri.

Kako je bilo to pri sestri Antonini?

Sestra, ki je z njo živela v Lwów-u, je zapisala: "Sestra Antonina je bila bogato obdarjena z naravnimi darovi in z milostjo; dejstvo, da se tega ni zavedala, je dajalo posebno očarljivost v očeh tistih, ki so jo poznali. Bila je preprosta, pristna in uravnovešena...; sredi mnogoterega dela in odgovornosti sestra Antonina ni pozabila ubogih. S svojim velikodušnim srcem je sprejela njihove raznolike potrebe... Cenila je življenje v skupnosti, v katerih je delila svoje duhovno bogastvo... Ob koncu njenega življenja ji je Bog dal to, kar navadno daje tistim, ki ga bolj ljubijo... Bog ji je dal dolgo vrsto trpljenja" (*I Remember You*, p. 15).

Blažena sestra Antonina, ki svetiš z držo svoje herojske vere, prosi za nas. . Prosi za tiste, ki se v življenju nenehno borijo proti vojni, brezdomstvu in krivicam; izprosi jim mir in milost, da bodo živeli iz vere.

Šesta postna nedelja

Množice... so vzdikale: »Hozána Davidovemu sinu! Blagoslovljen, ki prihaja v Gospodovem imenu! Hozana na višavah!« Ko je prišel v Jeruzalem, se je vse mesto razburkalo (Mt 21, 1-11).

Ob Jezusovem slovesnem vhodu na osliču skozi mestna vrata so otroci in odrasli prebivalci Jeruzalema pozdravljali Davidovega sina. Dobrodošlico so izrekli Mesiju, ki so ga napovedovali preroki, njegovi sodobniki pa so ga nestrpnost pričakovali. Jeruzalem, hiša Božja s prebivališčem trikrat Svetega, je napolnjen z velikim veseljem in petjem psalmov. Množica se veseli Jezusu v čast in svoje veselje polaga k njegovim nogam ter na ta spontani način oznanja izpolnitev Božje obljube. Hozana Davidovemu sinu! Naj dolgo živi judovski kralj! Ali bi takrat mogel kdo misliti, da bo v kratkem času ta naslov napisan na Jezusovem križu? Jezus se bo razodel kot kralj: blag, pohleven in ponižen; kralj mučencev, ki moli za svoje mučitelje.

Tudi jaz gledam na Jeruzalem, na Jezusa v mojem srcu. Jezus bi rad vladal v njem. Premislim, ali dajem Jezusu vse svoje srce, ali se veselim njegove navzočnosti v svojem srcu, ali ga častim z veseljem kot svojega Kralja in Gospoda. Ali dovolj častim Jezusa, da zanj pričujem v svojem vsakdanjem življenju? Ali imam v svojem srcu ljubezen, ki sprejema od Jezusa vse, kar je pripravil zame? Vstopam v zadnji teden Jezusovega življenja.

In sestra Antonina?

Njena sojetnica je zapisala: "V naši celici je bilo mlado dekle, Lucija, katere predniki so bili Judje... Lucija, ki je bila obsojena na smrt, se je pred odhodom iz celice stisnila k sestri Antonini, poljubila njeno roko in prosila za molitev.

"Ko je sestra Antonina posredovala v korist neke druge judovske deklice, jo je gestapovec izvlekel iz jetniške celice na hodnik, jo grozovito pretepel in jo porinil nazaj v celico. Vstopila je z malo dvignjenimi rokami, ki so krvavele. Opazovali smo jo v njenem samo-obvladanju. Njen obraz je bil veder in miren. Mogla sem čutiti, da je trpela za Kristusa, za velik namen. Nobene jeze nisem čutila v njej... Ničesar ni rekla. Krvavela je... Ko se je ulegla, je slonela na komolcih, z malo

privzdignjenim hrbtom, da se ne bi dotikala slame. Ni se pritoževala... " (*Remember You*, p. 19)

Blažena sestra Antonina, ki si duhovno podpirala svoje sojetnike, prosi za nas. Prosi za tiste, ki v svojem vsakdanjem življenju trpijo zaradi pomanjkanja osnovnih stvari, kot so hrana, ogrevanje in domovanje ; prosi za tiste, ki jih preganjajo zaradi njihove vere.

besedilo: 10.12.2013 mhh
oblikovanje: 06.01.2014 mam